

имъ шарка по тоя начинъ, а и то пакъ было всяко-
гога нѣколко погыбело, зачтото и у такъво мир-
но врѣме мряхѫ отъ шаркѫ та много дѣтца трѣ-
буваше съ живота си да плащать за такъво при-
сажданіе. Тая лута болесть всяка годинѫ кося-
ше много свѣтъ, доклѣ найнапоконъ Англійскій
лѣкарь *Дженнеръ* иж поспрѣ. Той именно изнамѣ-
ри, че сипаница-та, която понѣкога избѣе по вы-
ме-то на кравы-ты, е харна забрана отъ шаркѫ
по хора-та, сир. кога чловѣкъ си присади отъ
кравы сипаницѫ, той не ся хваща отъ бабѫ шар-
кѫ. Това нѣчто, отъ само себе ся разбира, увлѣ-
че възъ себе вниманіе-то на цѣль свѣтъ; мнозина
лѣкарю опрятнѣхѫ ся да опытватель и да въвож-
дать такъво присажданіе. Отъ онова врѣме изми-
ниѣ близу половина столѣтіе, и болясаніе-то най-
еѣтиѣ ся опозна за харно пазило отъ шаркѫ, и
така сега чловѣкъ тврѣдѣ нарѣдко може срѣщи-
нѣкого, грозно наказанъ отъ шаркѫ.

Нѣ испослѣ, въ поновы-тѣ врѣмена, не единаждъ
се случи да ся шари повторно и чловѣкъ, който
въ дѣтинство-то си былъ болясанъ; за това пакъ
зехѫ да мыслять и да казувать, че болясаніе-то
не помогало. Нѣ които казувать това, никакъ си
не турять на умъ онова, което никакъ не бываше
да забураввать, сир. какъ е было болясано дѣте-то,
какъвъ е былъ болѣтъ (вацина, мая), былъ ли е
доста добѣръ. При всичко това отъ нѣмай-каждъ
пакъ трѣбува да си го кажижть, че, както опытъ
го е доказалъ, шарка-та у болясанъ чловѣкъ обы-
кновено по малко е пакостлива, отъ колкото у не-
болясанъ чловѣкъ. Съ присажданіе шаркѫ всяко-
гога